

Xalet a l'avinguda de Pere Planas número 273

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Avinguda de Pere Planas, número 273
Emplaçament: La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.444523857231
Longitud: 2.0906314319978
UTM Est (X): 424036
UTM Nord (Y): 4588504

Classificació

Número de fitxa: 08205 - 451
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle: XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa C-31.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 4087407DF2848E0001PD
Autoria de la fitxa: Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)
Data de registre de la fitxa: dj., 30/11/2023 - 19:00

Descripció

Xalet unifamiliar d'estil noucentista construït a l'entorn de la dècada de 1930. És de planta quadrada, i consta de planta baixa i dos pisos, amb teulada a dos vessants i el carener perpendicular.

La façana principal presenta una composició simètrica en base a tres eixos d'obertures. A la planta baixa la porta d'entrada és a l'esquerra, amb llinda recta i aixoplugada per una petita pèrgola de ferro forjat. Al primer pis al centre hi ha un balcó amb barana noucentista i una finestra a cada costat. Les tres obertures presenten una faixa engaltada, de perfil curvilini, a la llinda i part superior dels brancals. Entre la primera i la segona planta hi ha un fris motllurat que conté els òculs de ventilació del sostremort, fets de morter modelat, i a la part superior una motllura amb modillons. La segona planta, que va ser afegida posteriorment, conté tres finestres quadrades amb llinda recta. El ràfec és senzill.

La tanca de la finca és arrebossada. Combina la reixa amb pilastres decorades amb dues rajoles de ceràmica blava i blanca.

Història

Segons dades del cadastre, no sempre del tot fiable, aquest xalet hauria estat construït el 1930.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la

connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta).

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

